

กลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจที่มีประสิทธิภาพสำหรับห้องเรียนภาษาอังกฤษ

อรรชนีดา หวานคง

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

อีเมล: anchanidaw12@gmail.com

Received: October 27, 2022 Revised: January 2, 2023 Accepted: December 25, 2022

บทคัดย่อ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษถือว่าเป็นภาษาสากลและเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน โดยเป้าหมายหลักในการสอนภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังนั้นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนได้รับการยอมรับให้เป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญของการจัดการเรียนการสอน เพราะแรงจูงใจส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งถ้าครูผู้สอนสามารถส่งเสริมแรงจูงใจและใช้กลยุทธ์การสอนที่มีประสิทธิภาพแล้ว ย่อมจะทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายในการเรียนภาษา บทความนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะนำเสนอกลยุทธ์ในการสร้างแรงจูงใจสำหรับห้องเรียนภาษาอังกฤษ และหลักปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณะครูผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถนำแนวคิดดังกล่าวไปบูรณาการการสอนของตน เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดี และพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: กลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจ, ประสิทธิภาพ, ห้องเรียนภาษาอังกฤษ

MOTIVATION STRATEGIES TO EFFICACY IN THE ENGLISH LANGUAGE CLASSROOM

Anchanida Wankong

Faculty of Humanities, Mahamakut Buddhist University

E-mail: anchanidaw12@gmail.com

Abstract

Nowadays, English is called ‘International Language’ and is necessary communication tool in daily life. The goal of language teaching is to develop of English communication. Therefore, motivation has been widely accepted as one of the key factors instructional management because the motivation is a factor influence to students’ learning achievement. If many teachers can promote motivation and use effective teaching strategies, students will achieve their goal in language learning. This article aims at presenting motivational strategies in the English language classroom and the key factors that lead to the student achievement. Teachers can integrate them with their teaching in order to promote motivation, positive attitude, and perseverance in their learners to enhance their English skills.

Keywords: Motivational Strategies, Effective, English Language Classroom

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเป็นพลวัต ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของบุคคลในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นทั้งด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา วัฒนธรรม การประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิต ประกอบกับอิทธิพลความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เป็นกุญแจสำคัญในการเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ จากทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกัน จึงทำให้เกิดแหล่งความรู้หรือวิทยาการใหม่ในเรื่อนั้น ๆ ตลอดจนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่สามารถส่งต่อถึงกันได้ในเวลาอันรวดเร็วทั่วทุกมุมโลก ดังนั้น ทักษะภาษาอังกฤษถือเป็นทักษะภาษาที่จำเป็นซึ่งจะก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ใหม่ ๆ เพราะภาษาอังกฤษเปรียบเสมือนเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศที่ใช้สื่อสารกันอย่างแพร่หลายทั่วโลก จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้กับคนไทย

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญต่อมนุษย์และทวีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ ในฐานะภาษาโลก ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในยุคศตวรรษที่ 21 โดยจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาใน 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพราะทักษะภาษาอังกฤษจะช่วยพัฒนาประเทศ ดังนั้น ประเทศไทยจึงมองเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในยุคศตวรรษที่ 21 เพราะทักษะภาษาอังกฤษจะช่วยพัฒนานักเรียน นิสิต นักศึกษา บุคลากรทุกสาขาและทุกอาชีพที่จำเป็นต่อตลาดแรงงาน โดยผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับดีมาก จะได้รับโอกาสทางอาชีพที่ดีและสามารถทำงานได้ทุกที่ในโลก นอกจากนี้ ผู้เรียนยังสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง อันจะนำไปสู่ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (อรรชนิดา หวานคง, 2559)

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าวนี้ ประเทศไทยจึงจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา โดยใช้วิธีการสอนที่มีความหลากหลาย แต่ก็พบว่าการเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนนั้นยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ อีกทั้งผู้เรียนมีความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ เมื่อเปรียบเทียบผลการสอบประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานสากล อันเป็นผลมาจากหลายปัจจัย เช่น การขาดแรงจูงใจในการเรียน การมีทัศนคติเชิงลบต่อการเรียนภาษา และการไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ จึงเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษนั้นเป็นไปอย่างเชื่องช้า

ดังนั้น สถาบันการศึกษาจำเป็นต้องยกระดับมาตรฐานการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนเพื่อเป็นเครื่องมือศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้ที่เป็นสากลและก้าวทันโลก ซึ่งลักษณะของการจัดการเรียนรู้ต้องสร้างแรงจูงใจในการเรียนหรือความถนัดในการรับข้อมูล (อรรชนิดา หวานคง, 2565) ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องหาแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายสูงสุด บทความนี้จึงนำเสนอส่วนหนึ่งของการจัดการห้องเรียนภาษาอังกฤษซึ่งก็คือ “กลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจ (Motivation Strategies) และเข้าใจหลักปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ

แรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

ภาษาอังกฤษถือเป็นทักษะที่จำเป็นในยุคโลกาภิวัตน์ เมื่อคนทั้งโลกถูกเชื่อมโยงเข้าด้วยกันทั้งในระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง และเทคโนโลยี ดังนั้น ภาษาที่จะใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารได้ดีที่สุดก็คือ ภาษาอังกฤษ ในหลายประเทศได้ประกาศใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ รวมถึงองค์การระหว่างประเทศอย่างยูเนสโก (UNESCO) ก็เช่นกัน นอกจากนี้หน่วยงานเอกชน บริษัทข้ามชาติต่าง ๆ ก็ใช้ภาษาอังกฤษสำหรับติดต่อสื่อสารภายในองค์กร หรือแม้แต่ในโลกอินเทอร์เน็ตที่เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารที่กว้างใหญ่ที่สุดก็ยังใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก เหตุผลดังกล่าวจึงทำให้คนไทยควรศึกษาเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้เป็นทักษะความสามารถติดตัวไว้ เพื่อใช้เปิดประตูสู่โอกาสทั้งทางด้านอาชีพ การงาน ธุรกิจหรือสถานะทางสังคม ยิ่งในยุคสมัยที่มีการแข่งขันสูงแบบนี้ หากสื่อสารภาษาอังกฤษได้ย่อมได้เปรียบและมีทางเลือกมากกว่า

แต่จากผลการทดสอบการจัดอันดับทักษะภาษาอังกฤษของคนไทย พบว่าศักยภาพของคนไทยในการใช้ภาษาอังกฤษยังอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้น การประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้นเป็นเรื่องยากสำหรับบางคน ทั้งนี้การที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายด้าน ซึ่งปัจจัยที่สำคัญเป็นลำดับต้น ๆ ได้แก่ แรงจูงใจ (Motivation) แรงจูงใจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ กล่าวคือ แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบด้านสังคมและจิตวิทยา เป็นตัวช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ การที่ผู้เรียนมีแรงจูงใจสูงในการเรียนรู้ภาษา ผู้เรียนมักจะเกิดความกระตือรือร้นและมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา ซึ่งจะช่วยเพิ่มพูนความสามารถและความพยายามในการที่จะเรียนรู้ภาษา อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้เรียนพบกับความยากลำบากในการเรียนรู้ภาษา ครูผู้สอนจำเป็นต้องสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพื่อจัดการปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

Ryan และ Deci (2000) แบ่งแรงจูงใจออกเป็นแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก ดังนี้

1) แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง แรงขับเคลื่อนที่มีอยู่ในตัวผู้เรียน ซึ่งนำไปสู่การแสดงออกของพฤติกรรมอย่างตั้งใจและเต็มใจ เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เช่น ความอยากรู้อยากเห็น เจตคติ ความตั้งใจ และความสนใจพิเศษ แรงจูงใจภายในเกี่ยวข้องกับความปรารถนาในการเรียนรู้ของผู้เรียนเอง ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อาจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก่อนข้างถาวรหรือยาวนานกับผู้เรียน

2) แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะที่ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอกและนำไปสู่การแสดงพฤติกรรม อาจเกี่ยวข้องกับชมเชยหรือการได้รับรางวัล เช่น เมื่อผู้เรียนได้ทำตามเป้าหมายในการเรียนที่ได้ตั้งไว้เรียบร้อยแล้ว ครูผู้สอนอาจจะจัดทำประกาศนียบัตรเพื่อเชิดชูผู้เรียนรายบุคคลเป็นการเฉพาะ หรือสิทธิพิเศษอื่น ๆ แรงจูงใจในลักษณะนี้เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเพียงชั่วคราว ผู้เรียนจะแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองสิ่งจูงใจดังกล่าวหรือต้องการสิ่งตอบแทนเท่านั้น

Gardner (1985) ได้ให้แนวคิดที่ว่า แรงจูงใจในการเรียนภาษาเกิดจากความพยายามในการเรียนผสมผสานกับความปรารถนาที่จะบรรลุเป้าหมาย โดยเสนอว่าแรงจูงใจมี 2 ประเภท ดังนี้ คือ แรงจูงใจเชิงบูรณาการ (Integrative Motivation) หมายถึง ความต้องการใช้ภาษาต่างประเทศสำหรับสื่อสารกับชาวต่างชาติ และแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ (Instrumental Motivation) หมายถึง ความต้องการใช้

ภาษาต่างประเทศเพื่อนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าของตน เช่น การได้ทำงานที่ดีและมีค่าตอบแทนที่สูงขึ้น ดังนั้นจึงยังไม่สามารถระบุได้ว่าแรงจูงใจใดมีความสำคัญต่อการพัฒนาความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษามากกว่ากัน เพราะประสิทธิภาพของการสร้างแรงจูงใจขึ้นอยู่กับแต่ละสถานการณ์ในห้องเรียน เนื้อหาของบทเรียนและคุณลักษณะของผู้เรียน อย่างไรก็ตาม สามารถสรุปได้ว่าแรงจูงใจทั้งสองประเภทมีความสำคัญและส่งเสริมซึ่งกันและกันในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จ (Dornyei, 2001)

กลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจสำหรับห้องเรียนภาษาอังกฤษ

การที่ผู้เรียนจะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยแรงจูงใจเป็นแรงเสริมสร้างแรงกระตุ้น ผลักดันให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และเกิดการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยสามารถสรุปเป็นกลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจในการเรียนการสอนได้ 4 กลยุทธ์ ดังต่อไปนี้

การใช้สื่อการสอนที่มีความหลากหลาย

สื่อการสอนนับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและมีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนการสอน เนื่องจากสื่อเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ หรือช่วยในการเรียนรู้จากผู้สอนหรือแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียน เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ (วรภาพ บุญมี, 2564) สื่อการสอนมีหลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีคุณค่าหรือคุณลักษณะที่ต่างกันออกไป ครูผู้สอนจำเป็นต้องพิจารณาสาระสำคัญของบทเรียน ความสนใจ ความสามารถทางภาษา และวัยของผู้เรียน เพื่อสร้างสรรค์สื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน (มารีณีย์ ซีเลียง และ ธนาธิป มะโนคำ, 2564) เพราะการเลือกใช้สื่อได้อย่างถูกต้องเต็มประสิทธิภาพจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างสูงสุด

จากข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการสอนภาษาอังกฤษ ผู้สอนสามารถเลือกใช้สื่อและกิจกรรมที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เช่น หากผู้สอนต้องการพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียน สามารถนำเพลง ภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ เกมทางภาษา หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ การใช้คลิปวิดีโอที่มีอยู่แล้วจาก Youtube หรือการใช้คลิปเสียงจากแอปพลิเคชัน เช่น Podcast, Ted, EchoEnglish และ Duolingo อาจเป็นทางเลือกหนึ่งได้ หรือถ้าหากผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูด อาจเลือกใช้รูปภาพ บัตรคำ บทบาทสมมติ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) และกิจกรรม นอกจากนี้ ผู้สอนยังสามารถเลือกใช้แอปพลิเคชัน เช่น Hello English, Speak English Conversation, และ Speak Practice Your English เป็นต้น ผู้สอนสามารถนำโปรแกรม PowerPoint แบบฝึกทักษะการเขียน และการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน อีกทั้งยังสามารถนำแอปพลิเคชัน เช่น Kahoot หรือ Quizlet มาใช้ในการสอนไวยากรณ์ ในส่วนของสื่อที่จะนำมาช่วยสอนคำศัพท์ มักจะใช้รูปภาพ เกม บัตรคำ แดบประโยค รวมไปถึงแอปพลิเคชันต่าง ๆ เช่น Memrise, Johnny Grammar's word Challenge และ BBC Learning English เพราะเป็นสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจความหมายของคำศัพท์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ต่อยอดความรู้ได้

การใช้สื่อการเรียนการสอนที่ดีและมีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ชัดเจนและทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ขณะเดียวกันครูผู้สอนก็จะมีโอกาสในการใช้สื่อการ

เรียนการสอน และสามารถนำเทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้การเรียนการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการออกแบบการสอนของผู้สอนและวิธีการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับคุณลักษณะของผู้เรียน

การสร้างบทเรียนที่น่าสนใจ

ในการเรียนการสอนภาษา ครูผู้สอนจำเป็นต้องกำหนดความจำเป็นในการเรียนว่าควรจัดการเรียนการสอนเรื่องอะไร โดยการเลือกเนื้อหาสาระในบทเรียนที่สามารถตอบสนองต่อความสนใจของผู้เรียน เหมาะสมกับวัยและระดับสติปัญญาของผู้เรียน (ภักคร อุบลน้อย, 2564) ด้วยการสอบถามโดยให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อที่ต้องการเรียน หรือการนำเหตุการณ์ทั้งที่เป็นปัจจุบันและทันต่อเหตุการณ์มาใช้ การจัดเนื้อหาตามประสบการณ์และความรู้เดิมของผู้เรียนจะเป็นการสร้างความสนใจของผู้เรียนได้เช่นกัน ซึ่งถ้าหากผู้เรียนได้รับการนำเสนอเนื้อหาที่มีความคุ้นเคยหรือเชื่อมโยงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียน ส่วนนี้ย่อมทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ตระหนักรู้และเกิดแรงจูงใจในการเรียนได้

อย่างไรก็ตาม หัวใจสำคัญของบทเรียนซึ่งก็คือ เนื้อหาสาระ ครูผู้สอนต้องพิจารณาเนื้อหาอย่างละเอียดถี่ถ้วน มีการแบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อย ๆ เพื่อให้มีความชัดเจนและเพิ่มความสามารถในการจดจำของผู้เรียน การใช้เวลาในการนำเสนอของแต่ละหัวข้อนั้นควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่ยืดเยื้อ ถ้าหากเนื้อหามีความยาวมากเกินไปอาจจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่สนุกกับการเรียน อีกทั้งการออกแบบเนื้อหาควรมีภาพหรือสื่อที่จะช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียนมากกว่าการมีแค่ตัวอักษรเพียงอย่างเดียว

การเรียนการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ เนื้อหาจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับจากการฝึก และการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษา โดยสามารถนำทักษะไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้เอกสารจริงที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ปัจจุบันทันสมัย ควรเลือกบทอ่านให้ตรงตามรูปแบบของภาษาและเหมาะสมกับระดับผู้เรียน หรืออาจจะแบ่งประเภทของข้อความตามประเภทของทักษะความสั้นยาว คำศัพท์ เป็นต้น นอกจากนี้ ก่อนที่จะมีการนำเสนอเนื้อหาบทเรียน ครูผู้สอนอาจจะสร้างความสนใจด้วยการใช้ภาพ การสาธิต เสียงหรือการตั้งคำถามที่ดึงดูดความสนใจโดยต้องเกี่ยวข้องกับบทเรียน หรือการใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการทบทวนการเรียนรู้และประสบการณ์เดิม เพื่อให้การเรียนรู้ใหม่นั้นบรรลุเป้าหมายได้ง่ายขึ้น

จากการออกแบบบทเรียนต่าง ๆ ข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การออกแบบบทเรียนที่น่าสนใจนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยหลาย ๆ ด้าน เช่น เลือกบทเรียนที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน คำนึงถึงความยากง่ายของเนื้อหา เป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน มีความหลากหลาย เป็นเรื่องใหม่และทันสมัย ผู้เรียนมีความรู้หรือประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยเพิ่มการเรียนรู้และพัฒนาทักษะความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทบาทครูผู้สอน

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ บทบาทของครูผู้สอนถือว่าเป็นตัวแปรที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้เมื่อสังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปอย่างไม่หยุดยั้ง จึงส่งผลให้ครูผู้สอนมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาตนเองให้มีทักษะของการเรียนรู้ เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางบริบทของสังคม เช่นเดียวกัน (ปราสาท เนืองเฉลิม, 2563) ดังนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีเทคนิคหรือกลยุทธ์ในการสอนเฉพาะตัว เช่น เป็นแบบอย่างที่ดี มีความกระตือรือร้นในการถ่ายทอดเนื้อหาสาระ ตลอดจนการกระตุ้น ปลุกเร้าหรือสร้างความสนใจของผู้เรียน เพราะการสร้าง ความสนใจจะทำให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัว ประทับใจและร่วมกิจกรรมในการเรียนอย่างมีความสุข

ครูผู้สอนควรมีความรู้และความเชี่ยวชาญในเรื่องที่จะสอน สามารถอธิบายหรือสื่อความหมายได้ชัดเจน การยกตัวอย่างความรู้เดิมหรือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาอย่างสูงสุด ทั้งนี้ครูผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนหมั่นทบทวนและทำแบบฝึกหัดอย่างสม่ำเสมอ เพราะการฝึกฝนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำสิ่งที่เรียนไปแล้วได้นาน หรือสามารถที่จะนึกได้เมื่อพบเจอสถานการณ์ที่สอดคล้องและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ อีกทั้งครูผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและมีทัศนคติที่ดีต่อ การเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ เพราะผู้เรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะสามารถเรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ ได้ดีเช่นเดียวกัน

การให้ผู้เรียนรู้ผลย้อนกลับ (Feedback) ในทันทีหลังจากดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้รู้ว่าผลงานของตนเองมีอะไรที่ต้องพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติม การให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนจะต้องให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างถูกต้อง ตรงประเด็น อาจจะเป็นลักษณะเป็นข้อมูลย้อนกลับในเชิงบวก ด้วยการสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตร เช่น การให้ข้อเสนอแนะด้วยการพูดหรือการเขียนแทนการให้เป็นคะแนนหรือเกรด อย่างไรก็ตาม ครูผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศเชิงลบหรือทำให้ผู้เรียนกำลังถูกตัดสินว่าทำในสิ่งที่ผิด นอกจากการให้ผลสะท้อนกลับแล้ว ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แก้ไขผลงานของผู้เรียนเอง เพื่อให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในการเรียนรู้ และยกระดับประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ดังนั้น การให้ข้อมูลย้อนกลับไม่เพียงแต่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนแล้ว ยังสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ อันจะนำไปสู่การแสดงออกพฤติกรรมที่เหมาะสม รวมถึงช่วยให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ตลอดจนช่วยเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียน

จากข้อความข้างต้นจึงสรุปได้ว่า บทบาทของครูผู้สอนที่แสดงออกในระหว่างที่ผู้เรียนทำกิจกรรมทางการเรียนมีอิทธิพลและส่งผลโดยตรงต่อผู้เรียน ดังนั้น ครูผู้สอนที่มีกรอบแนวคิดเพื่อเติบโต (Growth Mindset) ย่อมส่งผลต่อการเสริมสร้างกรอบแนวคิดเพื่อเติบโต (Growth Mindset) ของผู้เรียนเช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ ครูผู้สอนจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้ตนเองได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลต่อประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตนเอง

การสร้างบรรยากาศชั้นเรียนเชิงบวก

บรรยากาศในชั้นเรียนนับว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลและมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ การควบคุมชั้นเรียน การสร้างสภาพแวดล้อมที่น่าสนใจให้แก่ผู้เรียน การกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในสิ่งที่ครูสอน รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการใช้ภาษาต่างประเทศให้มากที่สุดที่สุดในชั้นเรียนนั้น จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานกับการเรียน สร้างแรงจูงใจในการเรียนและสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ ตลอดจนส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

บรรยากาศชั้นเรียนเชิงบวกที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ มีองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกัน คือครูผู้สอนต้องมีความเข้าใจในตัวผู้เรียนและจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้การจัดบรรยากาศชั้นเรียนเชิงบวกต้องอาศัยบรรยากาศทางกายภาพที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการจัดกิจกรรมและการเรียนรู้ และบรรยากาศทางจิตวิทยาซึ่งส่งผลต่อความรู้สึก เจตคติ และพฤติกรรมของผู้เรียน (พิมพ์พัญ ทองกิ่ง, 2563) ซึ่งบรรยากาศทั้ง 2 ประเภทนี้มีส่วนส่งเสริมต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศทั้งสิ้น ดังนี้

1. บรรยากาศทางกายภาพ (Physical Atmosphere)

เป็นลักษณะของบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน ได้แก่ ห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีขนาดเหมาะสมกับการทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ การจัดโต๊ะและเก้าอี้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีแสงสว่างที่เพียงพอ การจัดป้ายนิเทศวิชาภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบทเรียน มีความทันสมัย แสดงศักยภาพของผู้เรียน เพื่อใช้เป็นแรงจูงใจ การจัดมุมวิชาการภาษาอังกฤษเพื่อค้นหาความรู้เพิ่มเติม ห้องปฏิบัติการทางภาษาเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษา ซึ่งนับเป็นเครื่องมือที่เสริมให้การเรียนการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้นสัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น ดังนั้น การจัดบรรยากาศทางกายภาพที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและการทำกิจกรรมต่าง ๆ จะช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่นตามเป้าหมายที่วางไว้

2. บรรยากาศทางจิตวิทยา (Psychological Atmosphere)

เป็นบรรยากาศที่สำคัญที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เพราะการเรียนการสอนในชั้นเรียนจะสามารถดำเนินไปได้ด้วยการเรียนรู้ที่น่ารื่นรมย์และให้กำลังใจ สัมพันธภาพระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียนจะต้องมีความรู้สึกที่ดีและไว้วางใจต่อครูและห้องเรียน มีความเคารพให้เกียรติผู้สอน สร้างบรรยากาศของความร่วมมือ ความเข้าใจและยอมรับซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นครูผู้สอนจึงต้องตระหนักและเห็นความสำคัญในการสร้างบรรยากาศเชิงบวกในห้องเรียนให้มีความอบอุ่น เป็นกันเอง อิสระ ทำหาย มีการยอมรับนับถือ ควบคุมและสำเร็จ เช่น หากผู้สอนอยากให้ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อชั้นเรียน ครูผู้สอนควรต้อนรับผู้เรียนทุกคนด้วยการแสดงออกอย่างอบอุ่นและเป็นมิตร หรือผู้สอนจัดกิจกรรมการสอนให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมทางภาษาตลอดชั่วโมงและดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ ตลอดจนการกล่าวชมเชยผู้เรียน

เมื่อผู้เรียนตอบคำถามได้ถูกต้อง ด้วยเหตุนี้เมื่อครูผู้สอนสามารถสร้างบรรยากาศเชิงบวกได้ดีและสร้างได้อย่างต่อเนื่อง จะส่งผลให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมเชิงบวก เช่น มีความสำเร็จทางการเรียน ความรับผิดชอบและการนับถือตนเองที่เพิ่มขึ้น

ทั้งหมดที่กล่าวมานี้แสดงให้เห็นว่า การจัดบรรยากาศชั้นเรียนควรจัดบรรยากาศทั้งสองประเภทควบคู่ไปด้วยกัน เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ และช่วยให้ผู้เรียนเห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง การสร้างบรรยากาศเชิงบวกในห้องเรียนต้องใช้ความพยายามทั้งจากครูผู้สอนและผู้เรียน ดังนั้น การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ ตลอดจนพัฒนาการเรียนรู้ทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

ปัจจัยที่มีผลหรือมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ สามารถแบ่งออกเป็น 3 ปัจจัยใหญ่ คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านการสอน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (กุสุมา เลาะเด, 2565) ดังนี้

1. ปัจจัยด้านผู้เรียน ได้แก่

1) เพศ จากการศึกษาวิจัยนักเรียนในประเทศบอสเนียและเฮอร์เซโกวีนาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง พบว่าเด็กผู้หญิงมีความแตกต่างจากเด็กผู้ชายในเรื่องเจตคติและการพัฒนาการของทักษะการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยเด็กผู้หญิงจะมีพัฒนาการในเรื่องดังกล่าวดีกว่าเด็กผู้ชาย (Bećirović, 2017)

2) อายุ ระดับของอายุส่งผลต่อผู้เรียนในด้านของวิธีการเรียนรู้ภาษาที่แตกต่างกัน โดยวัยผู้ใหญ่มักจะเรียนรู้ได้เร็วกว่าเด็กในแง่ของหลักภาษา แต่ในด้านความสำเร็จในการเรียน เด็กจะเรียนการออกเสียงได้ดีและประสบความสำเร็จกว่าผู้ใหญ่ ขณะที่ผู้เรียนที่เป็นวัยรุ่นจะพัฒนาได้ดีในทุกทักษะทางภาษานอกจากการประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาจะขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่ใช้เรียนแล้ว ระดับอายุที่เริ่มเรียนส่งผลต่อการเรียนรู้และประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศเช่นเดียวกัน

3) สถิติปัญญา เป็นความสามารถที่มีอยู่ในตัวผู้เรียน อาจกล่าวได้ว่าสถิติปัญญาจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาในชั้นเรียนได้ดี แต่สถิติปัญญาอาจไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาตามธรรมชาติ

4) พื้นฐานความรู้เดิม ผู้เรียนที่มีความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษจะสามารถนำเนื้อหา หรือสิ่งที่เรียนใหม่ไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิมได้ ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปัจจุบัน

5) ลักษณะนิสัยของผู้เรียน เป็นสภาวะธรรมชาติของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยผู้เรียนที่มีลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์จะช่วยส่งเสริมให้มีการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น

6) กลวิธีการเรียนรู้ภาษา การที่ผู้เรียนจะบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษา ผู้เรียนจะต้องมีวิธีการหรือกลยุทธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพเป็นของตนเอง

7) เจตคติในการเรียนรู้อาษาต่างประเทศ เจตคติมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนภาษา หากผู้เรียนมีเจตคติเชิงบวกต่อภาษาที่สองนั้น ๆ จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จมากกว่าผู้เรียนที่มีทัศนคติเชิงลบ

8) ความถนัดทางภาษา เป็นความถนัดในการเรียนรู้ภาษาที่ผู้เรียนสร้างสมมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในสภาพของการเรียนการสอนภายในสถาบันการศึกษา

2. ปัจจัยด้านการสอน ได้แก่ คุณลักษณะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษและพฤติกรรมการสอนของครู Benjamin and Bloom (1976) ได้ให้หลักในการสอนที่มีประสิทธิภาพ กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนต้องเตรียมการเรียนการสอนให้พร้อมอยู่เสมอ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเหมาะสม รู้จักแสวงหาความรู้เพิ่มเติมทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอนและศึกษาจิตวิทยาเกี่ยวกับผู้เรียน มีความรู้อย่างลึกซึ้งในเรื่องที่สอน มีทักษะในการสอน รู้จักวิธีการสอนแบบต่าง ๆ มีการลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน มีความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ มีทักษะทางสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้เรียน มีความสามารถในการอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจ และใช้เทคนิคการสอนที่น่าสนใจ เป็นต้น ส่วนในด้านพฤติกรรมการสอน Mill-man (1981) เน้นว่าพฤติกรรมการสอนของครูเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการสอนที่มีประสิทธิภาพในห้องเรียนประกอบด้วยปัจจัยหลายประการ ดังนี้

- 1) การติดต่อสื่อสาร
- 2) การวางแผนและการเตรียมการสอน
- 3) การอธิบาย สาธิตและการใช้สื่อการสอน
- 4) การตั้งคำถาม
- 5) การมอบหมายงาน
- 6) การจัดการห้องเรียน
- 7) การจูงใจและการเสริมแรง
- 8) การให้ข้อมูลป้อนกลับทั้งทางบวกและทางลบ และการแก้ไขให้ถูกต้อง
- 9) การประเมินผลการเรียน

อาจกล่าวได้ว่า ผู้สอนที่มีการจัดกระบวนการเรียนการสอน และมีพฤติกรรมการสอนที่ดีจะส่งผลให้ผู้เรียนสนใจ ฟังพอใจในการเรียน มีความสนุกสนานและมีความมั่นใจในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาในขณะที่เรียนด้วย

3. ปัจจัยสภาพแวดล้อม ได้แก่

1) สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ไม่ได้เพียงแค่สภาพห้องเรียนหรือสื่อประเภทวัสดุอุปกรณ์เท่านั้น แต่หมายถึงสภาพแวดล้อมทางด้านจิตวิทยา ซึ่งก็คือบรรยากาศของชั้นเรียนซึ่งเปรียบเสมือนกลุ่มของสังคมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยตรง บรรยากาศในการเรียนที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ขณะเดียวกันห้องเรียนที่มีผู้เรียนมากเกินไปจะส่งผลให้การเรียนรู้ลดลงได้ (Watson Todd, 2012) เช่น ชั้นเรียนภาษาอังกฤษบางห้องเรียนมีจำนวนผู้เรียนมากกว่า 45 คน ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนที่ไม่เหมาะสมในการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะขณะกำลังดำเนินการเรียนการสอน ผู้เรียนจะได้รับโอกาสในการแสดงความคิดเห็นที่น้อยลง และเป็นการยากที่ครูผู้สอนจะสร้างสัมพันธ์กับผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง ดังนั้น จึงมี

ความเป็นไปได้ว่าห้องเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมหาวิทยาลัย ควรจะมีผู้เรียนอยู่ระหว่าง 25 คน และไม่เกิน 45 คน โดยการจัดห้องเรียนที่เหมาะสมจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) สภาพแวดล้อมทางครอบครัว เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ได้แก่ 1) อาชีพของผู้ปกครอง ซึ่งแสดงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งความมั่นคงของครอบครัว ทั้งนี้เนื่องจากผู้ปกครองที่มีอาชีพที่ดีและมั่นคง มีความปรารถนาให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะด้านภาษาที่ดี 2) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง กล่าวคือ ผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงอาจเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ จึงสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้พัฒนาทักษะทางภาษาด้วยการสอนภาษาให้แก่ผู้เรียน ส่งเสริมให้ไปเรียนพิเศษ เรียนในสถาบันที่มีการใช้ภาษาต่างประเทศในการจัดการเรียนการสอน หรือการสนับสนุนให้เรียนต่อในต่างประเทศ เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะทางภาษาได้ดียิ่งขึ้น 3) การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง การสนับสนุนของผู้ปกครองหรือบรรยากาศภายในบ้านมีส่วนสำคัญอย่างมากต่อความสำเร็จของผู้เรียนในด้านการเรียนภาษา ทั้งนี้ผู้ปกครองสามารถจัดสถานที่ที่เหมาะสมพอที่จะศึกษาหรือมีอุปกรณ์อื่น ๆ สำหรับการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ตลอดจนการให้รางวัลเมื่อผู้เรียนทำได้ตามเงื่อนไข

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

การพัฒนาขีดความสามารถทางด้านทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เป็นรูปธรรมและประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง จำเป็นต้องอาศัยการเสริมสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน เพราะว่าแรงจูงใจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน การที่จะพัฒนาทักษะด้านภาษาให้กับผู้เรียนเป็นสิ่งที่สามารถทำได้ โดยเฉพาะโรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยสามารถส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดขึ้น โดยอาศัยกลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจในการเรียน เช่น การใช้สื่อการสอนที่มีความหลากหลาย การสร้างบทเรียนที่น่าสนใจ บทบาทครูผู้สอน และการสร้างบรรยากาศชั้นเรียนเชิงบวก เป็นปัจจัยที่นำมาส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม การนำกลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจไปประยุกต์ใช้ในแต่ละห้องเรียนย่อมมีความแตกต่างกัน ซึ่งอาจไม่สามารถนำไปใช้แล้วประสบความสำเร็จได้ทุกกลยุทธ์ เพราะอาจจะมีปัจจัยหลายประการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศประกอบด้วย

- 1) ตัวผู้เรียน
- 2) ตัวผู้สอน
- 3) สภาพแวดล้อม

สุดท้ายนี้ผู้เขียนมีความเชื่อว่า กลยุทธ์ทุกกลยุทธ์ในการสร้างแรงจูงใจต้องเกิดจากความตระหนักและความต้องการในการพัฒนาคุณภาพการสอนของครูผู้สอนก่อน จึงจะตามมาด้วยการดำเนินการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง

บรรณานุกรม

- กุสุมา เลาะเด. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์(มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 12(2), 61-74.
- ปราสาท เนืองเฉลิม. (2563). ครูในศตวรรษที่ 21. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 39(1), 15-24. สืบค้นจาก <https://hujmsu.msu.ac.th/Eng/pdfsplite.php?p=MTU5OTAzMjlyMy5wZGZ8MjAtMjk=>
- พิมพ์พัญญู ทองกิ่ง. (2563). บทบาทครูกับการจัดบรรยากาศชั้นเรียนเชิงบวกในศตวรรษที่ 21. CMU Journal of Education, 4(1), 50-59. สืบค้นจาก <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/cmujedu/article/view/226951>
- ภัคกร อุบลน้อย. (2564). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเกี่ยวกับการค้าขายสินค้าประจำท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดวิทยา จังหวัดเพชรบุรี. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มารีณีย์ ชีเสียง และ ธนาธิป มะโนคำ. (2565). สื่อและกลวิธีในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กประถมศึกษา. Journal of Roi Kaensarn Academi, 7(1), 404-416.
- วาร์พร บุญมี. (2564). สื่อการสอนกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น, 7(9), 373-376
- อรรชนิดา หวานคง. (2559). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21. วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร, 7(2), 304-314. สืบค้นจาก <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/yri/article/view/184935>
- อรรชนิดา หวานคง. (2565). การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. วารสาร “ศึกษาศาสตร์ มมร” คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 10(1). 156-172. สืบค้นจาก <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/edj/article/view/256962>
- Bećirović, S. (2017). The relationship between gender, motivation and achievement in learning English as a foreign language. European Journal of Contemporary Education, 6(2), 210-219.
- Bloom, B. S. (1976). Human characteristics and school learning. New York: McGraw-Hill.
- Dörnyei, Z. (2001). Teaching and Researching Motivation. Harlow: Pearson Education
- Gardner. R. C. (1985). Social Psychology and Second Language Learning: The Role of Attitude and Motivation. London: Edward Arnold
- Millman, Jason. 1981. Handbook of Teaching Evaluation. London: Sage Publications
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000 b). Intrinsic and extrinsic motivations: Classic definitions and new directions. Contemporary Educational Psychology, 25, 54-67.
- Watson Todd, R. (2012). The effects of class size on English learning at a Thai university. ELT Research Journal, 1(1), 80-88.